

מסודר של
מוץ מוהרא"ש ז"ע
 כנשיאות מז"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
 לעזער שליט"א

גליזן היכל מוהרא"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זי"ע וזתלמידיו הקדושים

גליון כ"ג • פרשת שמיני תשפ"ב

משיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

”חַד בְּדָרָא”, וְזֵהוּ?

חצות, סיום הנהר, תקוני זרה, למוד הקבלה, כל דבר צלמו. זה לא נכנס בראש מעצמו... תעשו חשבון אם כל שנה סים, ונפטר בגיל תשעים וארבע, אז נגיד שמונים שנה, או לפחות שבעים שנה, סים את כל התורה כלה!

באמת שהיה רבי חיים זי"ע "חד בדרא", אבל חד בדרא לא אומר שיש חד בדרא אחד בדור זהו, אחד היה בדורנו וכעת הלך למנוחות ואותנו עוב לאנחות, זכותו יגן עלינו. כל אחד ואחד יכול להיות החד בדרא, זהו למווד הטוב של רבנו ז"ל, שלצדיק יש לו כזה כח שנקרא "כח המושף" - למושף כל יהודי אל הקדוש ברוך הוא, הוא גותו לו את הרצונות והפסופים שגם הוא יהיה חד בדרא, בפרשת השבוע על הפסוק "ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקוני ישראל" מגלה לנו רבנו שמשו רבנו - הצדיק האמת קורא לכלם, הוא מושף אותם אל הקדושה, ומלמד אותם, הצדיק רוצה להכניס תורה בכל אחד ואחד, בזהר הקדוש מוכא שמשו רבנו מסתובב תמיד עם המחשבה איך אני יכול להכניס בכל אחד את ההשגות שיש לי, שכל יהודי יזכה לזה.

רבי חיים זי"ע היה באמת חתיכה של תורה, אבל גם היה תמיד מחדיר בסובכיו למוד תורה, גם אם היה נכנס אליו עשיר גדול תומך תורה, "אתה רוצה לעזר לתורה? נפלא, אבל האם יש לך שעורי תורה גם כן?", הוא לא התביש ולא פחד, לא יכלו לקנות אותו עם כסף, "תורה! האם אתה לומד תורה?!"...

חַד בְּדָרָא - לְהַרְאוֹת דְּמוּת לְחֻקוֹת!

בפרט בחורים וילדים צעירים, אברכים, לא משנה באיזה גיל, תחנה אותו, אמת שהיה "חד בדרא", אבל החד בדרא זה בכדי להראות דגמא חיה ודמות לחקות! אל תחשב שפתיאוס נעשה אנציקלופדיה של תורה יש לו הכל במוחו חי, אבל מה אתי? מתחיל כמוהו, רבנו ז"ל גלה לנו סדר הלמוד, מתחיל ללמד תנ"ך, גמרא, משניות וכו' וכו'. זה אם יש רצון, אם אין רצון האדם עסוק... לכן הקדוש ברוך הוא נתן לנו דגמא! נתן לו אריכות ימים, להראות לכלם: "תראו מה עושים עם הימים והלילות".

זה הלמוד זה מה שאנחנו לוקחים, באים ללוח, ומקיימים "נקרא דשכב" - מכבדים את הנפטר הנשמה הגדולה, אבל גם "נקרא דחיי" - שנקח לעצמנו למוד חי, להתחיל ללמוד ולגרוס בכל חלקי התורה הקדושה, להיות חד בדרא בעצמנו.

פְּתָאוּם כָּל הַתּוֹרָה מְנַחַת לּוּ בְּרַאשׁוֹ?

בכל לוח יש מצוה גדולה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר שמדבר בגדול ישראל איש מורם מעם, ושמענו כמה ספורים נפלאים בהספדים, איך שהיה צריך לחבר חברו על חגבים והנה "רצון יראוי יעשה" ונמצא חגב על חלונו... ואיך שהיו בניו כשהיו ילדים משחקים אתו שהיו שואלים אותו על מאמרי חז"ל היכן הם כתובים, והיה עונה כמנחם בקפסא ממש.

מוכא בגמרא בסנהדרין שיש שני חלקים בהספד, יקרא דשכבי ויקרא דחיי - הכבוד של המת והכבוד של החיים, שמענו ספורים נפלאים על גדלתו - יקרא דשכבי, ונשארו לנו החלק השני - יקרא דחיי, מה יהיה אתנו?

האם הצדיק הזה קם בבקר ופתאום כל התורה מנחת לו בראשו? מקטנותו למד וגרס תורה בסדר דרך הלמוד, אביו הסתפדר זי"ע, חנה אותו לכה, שיעשה סיום הש"ס עד הבר מצוה, כך חנה רבי חיים זי"ע, כי גם אביו היה כך, כל היום ישב על התורה ועל העבודה, אף שהיה כבד שמיעה (הייתי אצלו כשלבתי בבחורי בני גרי, היו צריכים לכתב לו פי לא שמע), וככה חנה את בנו, מצעירותו ישב רבי חיים זי"ע והתמיד וסיים ש"ס וכל הספרים, והתחיל לכתב את ספריו. וכן כתב במכתב שלמוד בדרך גרסא נקרא למוד ואפשר לעשות סיום, אם מחנכים ילדים ככה - גדלים צדיקים!

"החובות" של רבי חיים

דוע שהיה מסיים את כל התורה בכל שנה בערב פסח, ופלאי פלאים אף השנה זכה לסים, מחמת שנת העבור, הספיק לסים חדש קדם בפורים, (חדש אחד בשנת העבור הוא מקדיש לכתב תשובות לאנשים, יש לו חדש "הפשו" להתמקד לתשובות), מפרסם ספר נפלא "החובות" של רבי חיים, הוא אמר שיש לו חובות, אנשים באו והציעו: "יכולים לעזר לכם עם כסף?", הוא צחק: "כסף?, אני חייב להשלים את השעור הזה כי הייתי בחתנה, באיזה מקום, ספספתי אני צריך להשלים..." זה ספר נפלא, כל הספר מלא בתמונות מכל שעורי התורה שלו, מערמות הספרים (מזכיר את חדרו של מוהרא"ש שהיה נראה כך תמיד), רואים אותו רכון על סטנדר עם ספרים... וכתוב איזה למוד, תלמוד בבלי, תמונה של סיום ש"ס בערב פסח, תמונה בעת תקון חצות - שלא החסיר לילה אחד תקון

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הרה"צ שליט"א מהשנים הקודמות

איך נהיים טוהרים עכשו?

בעזרת ה' יתברך, יום ו' ערב שבת
 קדש לסדר שמיני - שבת פרה כ"ב
 אדר שני ה'תשע"ט

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים בניבנאל עיר ברסלב, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת קוראין פרשת שמיני, והוא שבת פרשת פרה, שהיא טהרתן של ישראל, כי אנחנו מכינים עצמנו לקראת חג הפסח, שבו מקריבים הקרבן פסח, וצריכין להיות טוהרים כדי להקריבה, ועל כן מקדימים פרשת פרה אדמה, כדי להטהר מכל מיני טמאות, אפלו מטמאת מת שהיא אבי אבות הטמאה, ולהיות טוהרים לגמרי, ואפלו היום שאין לנו בית המקדש, ואי אפשר להביא הפרה אדמה בפעל ממש, אבל כבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ב"ה), על הפסוק, (הושע י"ד) ונשלמה פרים שפתינו, שעל ידי ארשת שפתינו, בתפלה ובבקשה אל השם יתברך, זה נחשב כאלו הקרבנו הפרה אדמה, וקבלנו עלינו הזאת אפרה, שמתהרת מן הטמאות הכי קשות והכי חמורות, שהיא טמאת מת, וזוכים לטהרה עליונה, ומבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן רמ"ב), שמחשבות זרות ורעות הם טמאת מת, שהם אבי אבות הטמאה, כי רשעים בחייהם נקראו מתים, ואם דעתו של אדם מנתקת מהקדוש ברוך הוא חס ושלום, זה נחשב כמיטה, והוא טמא בטמאת מת רחמנא לצלן, וצריכין להטהר ממחשבות אלו לגמרי,

ואי אפֿשֿר לטהר מהם כי אם על ידי הרבה תפלה ובקשה אל השם יתברך, כי בכל דבור שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא בתפלה ובהתבודדות, כך נטרה מוחו ומחשבתו מכל הרע שנדבק בו, וכך זוכה להטהר מטמאת מת, ולקבל נפש חדשה, ולהיות איש חי באמת, ועל כן נשלמה פְּרִים שְׁפִתֵינו רְאִשֵי תְבוֹת נִפְשׁ, כי על ידי רבוי תפלות שירות ותשבחות אל השם יתברך, זוכין לקבל נפש חדשה, ולהתחיל לחיות חיים קדושים וטהורים בדבקות השם יתברך.

ועל כן הוא מצוה גדולה לבוא לבית הכנסת ולשמע קריאת פְּרִישֵׁת פְּרָה, שְׁלִפֵי הַרְבֵּה פּוֹסְקִים הוא מצות עשה מדאורייתא, ומובא בספר "תורת משה"

להרב הקדוש ה"חתם סופר" ז"ע, שהמקור לזה הוא בפסוק (במדבר יט ב), זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמור, שהקדוש ברוך הוא צוה "לאמור" ולקרא פְּרִישֵׁת פְּרָה אֲדַמָּה שֶׁהוא "חקת התורה", בצבור, ואמירתה וקריאתה היא בעצמה מצוה, ובה אנו מתעוררים מאד על גדל כח וקדשת הדבור, שאפלו אם אין לנו פְּרָה אֲדַמָּה בפעל ממש, אבל גם הקריאה נחשבת כאלו עשינו אותה, ולכן היא מצוה גדולה לשמע הקריאה באימה וביראה, ולבקש ממנו יתברך, שיהיה נחשב כאלו אנו עומדים על יד אלעזר בן אהרן הכהן, שהוא הסגן, שעשית הפרה על ידו, והוא מזה עלינו מאפר פְּרָה אֲדַמָּה, ומטהר אותנו מכל טמאותינו.

ועל פי זה מובן המקבל מפי צדיקים, ששבת פְּרִישֵׁת פְּרָה הוא שבת מיוחד בשנה לנסע לצדיקים ולהסתופף בצלם, כי הם כמו הסגן כהן שמונה עלינו אפר פְּרָה אֲדַמָּה ומטהר אותנו מכל מחלותינו, ועל כן אשׁרֵינו שְׁאֲנַחְנו זֹכִים להתקבץ יחד ביבנאל עיר ברסלב, סמוך ונראה לצינו הקדוש של מוה"ר א"ש ז"ע, שבבואי עומד ומשמש במרום, ומשגיח להמשיך עלינו טהרה עליונה, ולקרב אותנו אל השם יתברך באמת, וזכנו הקדוש ברוך הוא לקבל כל הסגלות היקרות המתגלות בימים אלו, ונזכה להיות חבוקים ודבוקים בו יתברך תמיד, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

המאחל לכם שבת שלום ומכרך!

סיפור לשבת

סיום של המתנה

פלא גדול התפלאו המזמנים לביתו של הגאון הגדול רבי זעליג ראובן בענגיס ז"ל, רבה של ירושלים, הם הזמנו לסעדת סיום הש"ס! אם כל אדם שמוזמן לארוע מכונן כזה - באמת גורם התפעלות, כי הרי לא דבר של מה בכך לסיים את כל הש"ס, אבל כעת, כאשר זמן קצר לפני הארוע הזה, הם ישבו בסלון הדל של הרב, ושתו לחיים על סיום הש"ס, וכי מאז סיום הרב שוב את הש"ס. לאף אחד לא היה פתרון לתעלומה.

החבורה התכנסה בדממה, והרב המתמיד פתח כממתיק סוד, אתם בטח מתפלאים אם באמת התחלתי וסימתי את הש"ס שוב, אחרי שכבר הזמנתי אתכם לחגג את סיום הש"ס. הספיתו ושמעו.

לפני זמן קצר הזמנתי אתכם לסיום הש"ס 'רגיל', אבל כעת, זהו סיום מיוחד במינו, הלוא אני רבה של ירושלים, ועבד לצבור אנכי, ברור לכם שהנני מזמן לשמחות רבות - לסדר קדושים בחתונות, להיות סנדק בביתות ועוד, האנשים לא מדיקים, לא מחשיבים כל כך את הזמן, ומחכים לנשוא פנים זה או אחר שיבוא... בינתיים כלם מחכים ומשוחחים, נפגשים ומאחלים זה לזה וכו'. הזמן עובר ואני מרגיש, כעומד על קוצים, אפֿשֿר לחטף עוד למוד ועוד משהו טוב.

ובכן מנהג עשיתי לעצמי, אינני בא לשמחה ללא שאני מציד עם גמרא קטנה, וכך התחלתי את הש"ס, ממסכת ברכות, בכל פעם שאני נאלץ להמתין - אני לומד עוד כמה שורות, במשך הזמן, סימתי את המסכת הראשונה, ואחריה את השנייה, עד שסימתי את כל הש"ס רק מהמתנות לשמחות...

את הספור הזה, ספר מוה"ר א"ש לתלמידים, כאשר רצה להחדיר בהם את יקרתו של הזמן, אפלו הקצר ביותר - שאפֿשֿר לאסוף בו הון נצחי.

(מתוך 'דון הנחל' פרשת עקב תשס"ח)

הגאון רבי זעליג ראובן בענגיס ז"ע

ש"ת ברסלב - מאת מוה"ר א"ש ז"ע

עשירות וכסף זה טוב?

הראש שלו איך עושים כסף, והוא משגֿע לכסף וכו', זו נקראת תאוות ממון, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ו חלק ב' סימן א') שחמור זה נגד תאוות ממון, כמו חמור שלא מתביש לעשות את הצרכים שלו על הרחוב, כך הוא אדם שכל הראש שלו וכל מהותו זה איך משיגים כסף וקמרון, וזו תאנה שקשה לצאת ממנה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ו חלק א' סימן כ"א) שתאוות ממון זה כמו עבודה זרה ממש, שעושה מהכסף אליל, ורואים בני אדם שמשתגעים אחר הכסף, כל הראש שלהם איך להוציא מהזולת כסף, וכל מהותם איך יכולים לגב ולגול ולעשות כל מיני ערומיות העקר להוציא מהזולת כסף, וזה נקראת תאוות ממון, ועל אדם כזה אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן י"א) יש לו מנה רוצה מאתים וכו', כי תמיד חסר לו, והוא מסכן מאד מאד גדול, כמו שאנו רואים במציאות שאלו שנפלו בתוך תאוות ממון, פשוט משגעים לגמרי, רצים ומתרוצצים איך להשיג עוד כסף ועוד כסף, וכל הראש זה רק כסף, שזה פשוט מגעיל, מה שאין כן העשירות דקדשה, על זה אמרו חכמינו הקדושים (שבת כ"ה:) איזהו עשיר כל שיש לו נחת רוח בעשורו, ואמר התנא הקדוש (אבות פרק ד') איזהו עשיר השמח בחלקו, זה נקרא עשירות גדולה מאד מאד.

לכבוד מוה"ר א"ש נרו יאיר. רצייתי לדעת מדוע רבנו מדבר בכמה מקומות בשבֿח העשירות, ובכמה מקומות אחרים, למשל במעשה מהבעל תפלה, הוא אומר שצריך למאס במקומו?

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל מפליג מאד מאד בענין העשירות, ואמר (לקוטי מוה"ר"ו חלק א' סימן ס') שיש שבילי התורה שיש בהם התבוננות גדול מאד שאי אפשר לבוא להתבוננות הזאת כי אם על ידי עשירות, ומי שרוצה להגיע להתבוננות בתורה, צריך עשירות מפלגת.

ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן ל"ד) כבוד התורה וכבוד שבת מסגל לעשירות; אם אדם מכבד את התורה ומכבד את השבת, יהיה עשיר גדול מאד, וכן אמר רבנו ז"ל (שם סימן צ"ב) העוסק בתורה ובצדקה זוכה לעשירות; ועשירות זה דבר גדול מאד, כי על ידי זה נתרחב מוחו ודעתו, ואת העשירות הוא מקבלים ממנו יתברך מתנה, על ידי שמתפללים תמיד אליו יתברך, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל, וכך אמרו חכמינו הקדושים (קדושים פ"ב:) אין עניות מן האמנות, ואין עשירות מן האמנות, אלא למי שהעשיר שלו, שנאמר (ת"י ב. ח) "לי הכסף ולי הזהב".

תאוות ממון שרבנו ז"ל מוגה כל כך ובפרט בהספור של הבעל תפלה (עין ספורי מעשיות מעשה י"ב) זה שאדם עוזב את התורה ואת התפלה ואת המצוות, רק רץ כל היום אחר כסף, וכל

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

077-261-2984

Breslevsheli.co.il

חיזוקים
חדשות
שיעורים

ברסלב שלי
ביתנו עם יום ראשון

קבלת העלון באימייל מדי שבוע:
BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM